अजानंतोऽवजानंतोऽप्यनुकंप्यावयंत्विति तृष्टावपिद्वरिशानमंशुमानेवमाशयः॥२१॥ अजनः अजः ब्रह्माऽपित्वामग्रापिनपश्यितनच्वुत्थ्यते क्ष्यंभूतम् आत्मनःस्वरमात्परंपरमेश्वरम् केहेंतुभिः समाधियुक्तिभिः ममाधिनाऽप्यपरोऽक्षंनपश्यिति युक्तिभिःपरोऽक्षमिपसम्यद्वः बृत्थ्यतेद्वत्य र्थः अपरेअवीचीनास्तुकुतस्त्वांपश्येयुःअवीचीनत्वेहेतुः तस्यब्रह्मणः मनश्वशरीरंचथीश्व सत्त्वतमोरजःकार्याणि ताभिर्यविविधादेवितर्यद्वः राणांसर्गाः तेषुसृष्टाः तत्रापिवयमप्रकाशाः अज्ञाः कुतःपश्यामेत्यर्थः ॥ २२॥ अपरेतिईकिंपश्यंतितदाह येदेहभाजस्तेत्वस्मिन्सम्यक्स्थितम् पित्वांनिवद्वः किंतुगुणानेविवपश्यंति अथवानगुणान्अपितुतमएवपश्यंति यतिव्यगुणाबुद्धिरेवप्रधानयेषामतोविहरेवप्रकाशोज्ञानयेषाम् बुद्धि परतंत्रतयाजायत्त्वमयोविषयान्पश्यंति सुषुप्तीतमएवकेवलंनतुनिर्गुणंत्वाम् सर्वत्रहेतुः यत्यतः तस्यतवमाययेतिवा मोहितंचेतोयेषांत॥२३॥

तत्रासीनं मुनिंवीक्ष्यकिष्णस्यमधोक्षजम्॥ अस्तोत्समाहितमनाः प्रांजिलः प्रणतोमहान्॥ २१॥ अंश्वामान् उवाच नपश्यित्वांपरमात्मनोजनोनवुद्धातेऽद्यापिसमाधियुक्तिभिः॥ कृतोऽपरेतस्यमनः श्रीरधीविसर्गसृष्टावयमप्रकाशाः॥ २२॥ येदेहभाजिक्षगुणप्रधानागुणान्विपश्यंत्युतवातमश्य॥ यन्मायया मोहितचेतसस्तेविदुः स्वसंस्थंनबिहः प्रकाशाः॥ २३॥ तंत्वामहंज्ञानघनंस्वभावप्रध्वस्तमायागुणभेदमोहैः॥ सनंदनाद्येर्मृतिभिर्विभाव्यंकथं हिमूदः परिभावयामि॥ २४॥ प्रशांतमायागुणकर्मिलंगमनामरूपंसदस्य हिमुक्तम्॥ ज्ञानोपदेशायगृहीतदेहंनमामहेत्वांपुरुषंपुराणम्॥ २५॥

तथाऽप्यहं विचारेणज्ञास्यामी तिचेत्त्र तंत्वामहं विमूढः कथंपरिभावयामि विचारयामि कथंभूतम् ज्ञानघनंशुद्धज्ञानमूर्तिम् स्वतएवपध्यस्तौ मायागुणिनिमत्तोभेदमोहोयेषांतै विभाव्यविचित्यम् अयंभावः ज्ञानघनत्वान्ततावत् ज्ञानविषयत्वं विचारविषयत्वेऽपिमायागुणैरिभिभूतोऽहंन विचारेसमर्थद्दति ॥ २४ ॥ हेप्रशांततस्मात्त्वांपुरुषंपुराणंकेवरुंनमामेत्यन्वयः पुराणपुरुषत्वेहेतुः मायायाः गुणाः कर्माणिच विश्वसृष्ट्यादीनि रिंगानिचन्नसादिह्याणियस्यतम् प्रशांतत्वेहेतुः सदसञ्चांकार्यकारणाभ्यां पुण्यपापाभ्यांवाविमुक्तम् अतःअनामहृषम् तत्तत्कृतनामहृष्यः स्वम् कितुज्ञानोपदेशायगृहीतः प्रकटितोदेहः शुद्धसत्त्वमूर्त्तियेनतम् यद्वाहेप्रशांतमायिति हेअगुणेतिचसंबोध्य कर्मभिःसृष्ट्यादिकार्यैर्तिगानि यस्येतियोज्यम् यद्वाप्रशांतामायागुणादयोयस्मिन् इत्येकमेवपदम् ॥ २५॥